

Fővárosi Ítéletábla

Az ügy száma:
I.Pf.20.064/2026/6-I.

A felperes:
atlatszoz.hu Közhasznú Nonprofit Kft.
1084 Budapest, Déri Miksa utca 10. IV/9.

A felperes képviselője:
Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd
1074 Budapest, Dohány utca 12-14.

Az alperes:
Szuverenitásvédelmi Hivatal
1074 Budapest, Rákóczi út 70-72.

Az alperes képviselője:
Buczko Ügyvédi Iroda
1113 Budapest, Edömer utca 2. I/2.

A per tárgya:
személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:
Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:
19.P.20.067/2025/19.

A fellebbezést benyújtó fél:
alperes

V é g z é s

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az érdemi szaktól kezdődő új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes fellebbezési költségét 2.413.000 (kétmillió-négyszáztizenháromezer) forintban, az alperes másodfokú költségét 1.930.400 (egymillió-kilencszázharmincezer-négyszáz) forintban, a fellebbezési illetéket 304.000 (háromszáznégyezer) forintban határozza meg.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy a Facebook felhasználói oldalán 2024. október 31-én „Az Átlátszó szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal, hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását” címmel közzétett videójában valótlanul állította a felperesről, hogy:
- [2] „Tevékenysége hírszerzés, (...) és dezinformáció.”;
- [3] „Dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot.”;
- [4] „...titkolozik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit (...).”;

- [5] „(...) finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénz az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják.”;
- [6] „szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre.”;
- [7] [„hítszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását.”.
- [8] Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől.
- [9] Kötelezte az alperest, hogy adjon megfelelő elégtételt és ennek saját költségén biztosítson megfelelő nyilvánosságot olyan módon, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül az általa üzemeltetett <https://szuverenitasvedelmihivatal.hu/> honlap főoldalán tegye közzé legalább 24 óráig az ítélet rendelkező részének a jogsértést megállapító rendelkezését a „Jogerős ítélet állapította meg, hogy a Szuverenitásvédelmi Hivatal megsértette az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság személyiségi jogait” címmel oly módon, hogy a közlés a címlapon legörgetés nélkül olvasható legyen, továbbá
- [10] az általa kezelt <https://www.facebook.com/profile.php?id=61555527778295> elérésű Facebook felhasználói profilon a peresített közléseket tartalmazó videó (URL: <https://www.facebook.com/watch/?v=550874247556842&ref=sharing>) elérhetőségének időpontjáig, de amennyiben már nem elérhető, legalább 30 napig „Jogerős ítélet állapította meg, hogy a Szuverenitásvédelmi Hivatal megsértette az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság személyiségi jogait” címmel (leírással) közzéteendő videóban kérjen bocsánatot és ismertesse az ítélet rendelkező részét az alábbi felvezető szöveggel, minden kommentár nélkül beolvastva:
- [11] „Valótlan tényeket közöltünk az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságról Az ellenünk indított személyiségi jogi perben a bíróság megállapította, hogy az atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság személyiségi jogait megsértettük. Bocsánatkérésünk mellett az ítélet rendelkező részét nyilvános elégtételként alább változtatás nélkül közöljük:”
- [12] Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 3.800.000 forint sérelemdíjat, továbbá 2.420.000 forint perköltséget.
- [13] Megállapította, hogy a meg nem fizetett 179.500 forint illeték az állam terhén marad.
- [14] Határozatának indokolása szerint az alperes hatásköri kifogása és az eljárás megszüntetése iránti kérelme alaptalan.
- [15] Az Alkotmánybíróság 20/2024. (XI. 28.) AB határozata indokolásának 83. bekezdésében foglaltak alapján azt emelte ki, hogy az alperes feladatkörében eljárva a nemzeti szuverenitás védelméről szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Szuvtv.) 6. § (1) bekezdése szerinti egyedi vizsgálatot indított. E tényről 2024. június 25-én a SZH-0205/2024. hivatkozási számú levelében értesítette a felperest és hozzá kérdéseket intézett. A felperes mind az érdemi válaszadást, mind az együttműködést megtagadta. Az alperes eljárását a 2024. október 28-án honlapján közzétett, SZH-0353/2024 iktatószámú, „Az Átlátszó tevékenységének hatása a magyar szuverenitásra” című vizsgálati jelentésével zárta. Annak tartalmát összefoglalva hozta nyilvánosságra 2024. október 31-én a Facebook-oldalán a felperes által kifogásolt közléseket.
- [16] Az alperes a Szuvtv. 6. § (8) bekezdésében körülírt kötelezettségének nem tett eleget, vizsgálati megállapításait a felperesnek nem küldte meg. A felperesnek nem volt lehetősége az észrevételei megtételére.
- [17] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint annak eldöntésénél, hogy az alperes jogszabály szerint járt-e el nincs jelentősége annak, hogy a felperes egyébként a válaszadást megtagadta. Ez nem

mentesíti az alperest a Szuvtv. 6. § (8) bekezdésében foglalt kötelezettsége alól.

- [18] A bíróság jogértelmezése szerint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 2/2024. Jogegységi határozata (a továbbiakban: 2/2024. JEH) a jelen eljárásra nem irányadó, az abban foglaltak szerint ugyanis a perindítási jog szűkítését az teszi indokolttá, hogy a vélt jogsértést maga a bírósági eljárás okozta, de azt a rendes jogorvoslati eszközökkel meg is szüntette. Ezzel szemben, amennyiben a felperes a jelen pert nem indíthatná meg, akkor a kifogásolt személyiségi jogsérelem orvoslására nem volna módja, mivel az alperes jelentése ellen az egyéb jogorvoslat kizárt.
- [19] Az elsőfokú bíróság a 20/2024. (XI. 28.) AB határozat indokolásának 79–89. bekezdéseiben foglaltak értelmezése alapján úgy foglalt állást, hogy az alperes független, autonóm államigazgatási szerv, nem közigazgatási hatóság. Jogszabály hatósági jogkör gyakorlására nem jogosítja fel, a vizsgálati eljárását lezáró vagy a közreműködésre kötelezett mulasztását megállapító jelentése az érintett szerv szankcionálását közvetlenül nem teszi lehetővé.
- [20] Jelentései nem minősülnek sem hatósági, sem más közigazgatási döntésnek. Az alperes vizsgálati eljárása kizárólag jelentés elfogadásával zárulhat, amely a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) szerinti közigazgatási tevékenységnek nem tekinthető, így a Kp. 4. §-a értelmében közigazgatási jogvitát sem eredményezhet.
- [21] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint az alperes a jelentés készítése során a felperessel nem kerül közhatalmi jogviszonyba ezért a jogegységi határozat 37. bekezdése sem értelmezhető az alperes vonatkozásában.
- [22] Az alperes a videó közzétételével nem gyakorolt közhatalmi tevékenységet, mert döntése nem kötelező erejű.
- [23] Az elsőfokú bíróság az alperes eljárás szabálytalansága miatti kifogását alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a felperes a keresetlelevelében megjelölte az egyes melléletek által bizonyítani kívánt tényeket. Az egyetlen angol nyelvű irat a civil jelentést tartalmazó melléklet (F/10.), amelyet kizárólag annak bizonyítására csatolt, hogy a szervezetek közt a felperes nem szerepel, illetve a közreműködők sem a felpereshez bármely módon kötődő személyek. A melléklet magyar nyelvre történő fordítása így a per eldöntése szempontjából szükségtelen.
- [24] Az Alkotmánybíróság 3307/2012. (XI. 12.) AB határozata indokolásának 6. és 7. bekezdésében, valamint a Kúria Pfv.21.348/2018/7. számú határozata indokolásának 20., 22., 25. és 50. bekezdésében foglaltak alapján kialakított jogi álláspontja szerint az alperes az adott esetben az államhatalom részeként és alapjogi kötelezettként nyilvánult meg a videójában, illetve az annak alapjául szolgáló jelentésében. Ezért a véleménynyilvánítás szabadsága mint alkotmányos alapjog gyakorlása számára közhatalmi szervként nem volt biztosított; a valósághű tájékoztatás és az alapjogi védelem alatt álló személyiségi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége azonban terhelve.
- [25] Nincs helye közhatalmi jellegű megnyilvánulás kapcsán a politikai vitára vonatkozó speciális rendelkezések, illetve olyan alapjogi mérlegelés alkalmazásának, amely összemérné az alperes véleménynyilvánításhoz való jogát a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogával.
- [26] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperesnek jogszabályi kötelezettsége a tényszerű jelentéstevés és tájékoztatás.
- [27] Az alperes olyan független, autonóm államigazgatási szerv, amelyet sem a Szuvtv., sem más jogszabály az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 9. §-a szerinti hatósági jogkör gyakorlására nem jogosít fel, ezért az az Ákr. fogalomrendszerében hatóságnak nem minősül, és nem folytat közigazgatási jogi

értelemben vett hatósági ellenőrzést sem.

- [28] Ugyanakkor az alperes államigazgatási szerv, az állam az alapvető jogoknak nem jogosultja, hanem kötelezettje [3307/2012. (XI. 12.) AB határozat], és a közhatalmat a valóságnak megfelelő tájékoztatás és az alapvető jogok védelme alatt álló személyiségi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége terheli.
- [29] Az alperes jelentése és a Facebook-oldalán közzétett videója az alperes hivatalos kommunikációjának tekintendő. Az alperes nem hivatkozhat a hivatalos kommunikációja során tett nyilatkozatai esetében ezért arra, hogy véleménynyilvánításhoz fűződő joga elsőbbséget élvez a felperes személyiségi jogaival szemben. A politikai vitára vonatkozó speciális rendelkezések ebben az esetben nem alkalmazhatóak.
- [30] A sérelmezett tartalommal rendelkező videó az alperes vizsgálati jelentésének apropóján és összefoglalójaként jelent meg, annak alapját és kontextusát a jelentés nyújtotta.
- [31] A videó nem sajtótermék, amelyben a szerkesztési keretek között lehetőség nyílik különböző álláspontok megjelenítésére. A véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság-kapcsán született alkotmányossági megfontolások a közhatalom ilyen megnyilvánulására nem alkalmazhatóak, és az egyének jogvédelmének az ilyen beavatkozásokkal szemben hangsúlyosabb értékelést kell kapnia.
- [32] A Facebook-oldalon minden további magyarázat nélkül jelent meg a felperes által sérelmezett közlemény, a közlések az átlagnéző szemszögéből egyértelműen jóhírnevet sértőek, hiszen arra utalnak, hogy a felperes Magyarország elemi érdekeivel szembehelyezkedve hírszerzési tevékenységet folytat – vagyis kémkedik –, nyilvánosság előtt vállalt tevékenysége ennek leplezését szolgálja; Magyarország nemzetközi térben történő lejáratása érdekében dezinformációs kampányokat folytat; rendszerszinten visszaél az általa megszerzett közérdekű adatokkal. Az állítások azt közvetítik, hogy a felperes rendkívül kártékony Magyarországra nézve, hiszen tevékenységeinek összessége arra irányul, hogy Magyarország szuverenitását és függetlenségét aláássa.
- [33] A perben az állítások „valóságát” (helyesen: való voltát) – és nem a vékony ténybeli alapját – az alperesnek kellett bizonyítania.
- [34] Az elsőfokú bíróság az első, második és hatodik közlés {{a felperes} „tevékenysége hírszerzés (...) és dezinformáció”; „dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot” ; (...) „hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását”} tekintetében arra mutatott rá, hogy a hírszerzés kifejezést az átlagos tájékozottságú olvasó szempontjából kell értelmezni. A hírszerzés az ellenfél katonai, gazdasági vagy politikai titkainak megszerzésére irányuló titkos információgyűjtés, szervezett titkosszolgálati tevékenység. A kémkedés, felderítés és hírszerzés fogalmi szinonimák, egymással helyettesíthetők. A hírszerzés a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 261. § szerinti kémkedés büntetvényének elkövetési magatartása.
- [35] A dezinformáció jelentése álhír; sok ember életét befolyásoló, szándékosan megtévesztő, manipulatív, fontos közéleti témákra vonatkozó és tudatosan az igazságnak nem megfelelő, torzított információ.
- [36] A dezinformációs és a hírszerzési tevékenység megvalósításának tényként való kimondásához nem elegendő, hogy az alperes szerint a felperes tagja egy nemzetközi hálózatnak, közelebbről meg nem határozott „agendái” pedig illeszkednek a hálózat politikai narratíváihoz. A közérdekű adat-igénylés nem jogellenes tevékenység, hanem alapjog. A dezinformációs tevékenység végzését az alperes nem bizonyította.

- [37] A harmadik közlés {„titkolozik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit (...)}} tekintetében – mivel nemleges bizonyításnak nincs helye – az alperesnek kellett bizonyítania, hogy létezik az a részjelentés, amit a felperes eltitkol. A Sargentini-jelentésben szereplő azon mondat, mely szerint: „A jelentés elkészítése során a dokumentum bizottságban történő elfogadásáig az előadó az alábbi szervezetektől vagy személyektől kapott hozzájárulásokat” – nem elegendő annak bizonyítására, hogy a felperes részjelentést készített.
- [38] A negyedik és ötödik közlés {„(...) finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják.”; „szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre.”} való voltát az alperes meg sem kísérelte bizonyítani.
- [39] Az elsőfokú bíróság a jogsértést a személyiségi jogi perekben is alkalmazandó PK 15. alapján a felperes által kért szövegtől eltérően, közérthető formában, egyszerűsített szövegezéssel állapította meg. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta; a Facebook-oldalon bocsánatkérő közlemény közzétételére kötelezte; továbbá 3.800.000 forint sérelemdíjban marasztalta.
- [40] A pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (3) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogi képviselőjének munkadíjából álló perköltség megfizetésére, annak összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg; mérséklésére a Kúria Pfv.20887/2023/6. számú ítéletében irtakra figyelemmel nem látott lehetőséget.
- [41] **Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.**
- [42] Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte a Pp. 240. § (1) bekezdés a) illetve e) pontja alapján. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását indítványozta. Harmadlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását célozta.
- [43] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a per lefolytatásával és abban érdemi döntés meghozatalával sértette a Szuvtv. 6. § (7) bekezdését és a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontját; a kereseti kérelmen túlterjeszkedve, lényegében az alperes nyilvánosságra hozott vizsgálati jelentésével szembeni jogorvoslatot bírált el, amire nem rendelkezik hatáskörrel.
- [44] **Az elsőfokú bíróság megsértette Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő kötelezettségét a tisztességes eljárás biztosítására vonatkozóan. A bizonyítékok érdemi mérlegelésének elmulasztásával, azok egyoldalú, a felperes számára kedvező értékelésével megszegte a Pp. 279. § (1) bekezdését.**
- [45] **Nem tett eleget a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéséből eredő indokolási kötelezettségének sem; a tényállást hiányosan, illetve részben helytelenül állapította meg, annak alapján helytelen ténybeli, logikai és jogi következtetéseket vont le.**
- [46] Az elsőfokú bíróságnak a kereset elbírálására nem volt hatásköre.
- [47] Az alperes a statútum-törvényében számára előírt feladat- és hatáskörét gyakorolta; az ennek során elkészített jelentéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye, és főszabályként személyiségi jogi per sem indítható.
- [48] Az Alkotmánybíróság 20/2024. (XI. 28.) AB határozatának értelmezése szerint, ha a személyiségi jog védelme tekintetében a vizsgált szervezet kereshetőségének feltételei fenn is állnak (azaz még ha ténylegesen valótlán és sértő tényközlést is tartalmazna egy jelentés) akkor

sem fordulhat a jóhírnevének védelme érdekében bírósághoz. Ezt ugyanis a Szuvtv. 6. § (7) bekezdése kógens módon zárja ki. Személyiségi jogi per kizárólag akkor indítható, ha a Hivatal nem indokolta meg, hogy miért nem fogadta el a vizsgált szervezet észrevételeit. A felperes egyáltalán nem tett észrevételt, mert deklarált módon megtagadta a válaszadás és az együttműködés minden formáját az alperessel. Ezért az észrevétel figyelmen kívül hagyásának megindokolása is okafogyott.

- [49] Az adott esetben a felperes egyértelműen és előzetesen elzárkózott minden érdemi kapcsolattartástól, amit az A/18. szám alatt csatolt okiratok is bizonyítanak. Az elsőfokú bíróság a tényállást e körben hiányosan állapította meg.
- [50] Ha az észrevételezés lehetőségéről, mint garanciális lehetőségről – felhívás ellenére – önként lemond a vizsgált szervezet, akkor nincs olyan jogpolitikai indok vagy alkotmányossági követelmény, amely indokolná, hogy pusztán az indokolás elmaradása a jogorvoslat kizártságát kimondó kógens törvényi rendelkezéssel szemben megnyissa a bírósághoz fordulás lehetőségét. Az alperes eljárása tehát nemcsak jogszerű volt, hanem az Alkotmánybíróság határozatában rögzített elvek szerint is megfelelt az állami szervek autonóm értékelési jogosultságának.
- [51] Az alperes értelmezése szerint a garanciális jogok sérülése esetében legfeljebb annak megállapítását lehetne kéni a polgári bíróságtól, hogy az észrevételezés lehetőségének elmaradása, illetve az észrevételek figyelmen kívül hagyására vonatkozó indokolás elmaradása sértette meg az adott szervezet jóhírnevét.
- [52] Megítélése szerint a felperes azért választotta az alperes rövid Facebook-közleményével szemben indított személyiségi jogi per eszközt, hogy megkerülje a jelentéssel szembeni jogorvoslat Szuvtv. 1. § (2) bekezdése szerinti kizártságát. A felperes a Facebook videó tartalmán keresztül azokat a vizsgálati megállapításokat kifogásolja, amelyeket a jelentés rögzít.
- [53] A személyiségi jogi perben a bíróság nem jogosult az alperes jelentésének, elemzésének megállapításait tartalmilag, jogszerűségi szempontból felülvizsgálni, különösen, ha annak nyelvi megformálása nem gyalázkodó vagy indokolatlanul sértő, lealázó. Ez pedig a jelen esetben nem merült fel.
- [54] Az elsőfokú bíróságnak észlelnie kellett volna, hogy a jelentéssel szembeni korlátozott jogorvoslat hiányában a Facebook-videóban szereplő közlésekkel szembeni kereset kapcsán pergátló ok áll fenn, és az eljárást meg kellett volna szüntetnie, vagy a keresetet el kellett volna utasítania.
- [55] Az elsőfokú bíróság lényegesen megsértette az eljárási és az anyagi jogi szabályokat azzal is, hogy érdemben nem vizsgálta a másodlagos ellenkérelem keretében előterjesztett azon védekezést, hogy a kifogásolt közlések nem tényállítások, hanem valós tényekből levont okszerű következtetések.
- [56] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperesnek a Szuvtv. által előírt kötelezettségei teljesítése céljából nem „nyers tényeket” kell megállapítania, hanem a törvény által előírt absztrakt fogalmak szerint kell értékelnie komplex, ún. „intézményi tényeket”.
- [57] Az elsőfokú bíróság önkényesen járt el: az egyik esetben a Hivatal magatartását közhatalmi tevékenységnek tekintette, míg a másikban már kifejezetten arra hivatkozott, hogy a Hivatal nem gyakorolt közhatalmi tevékenységet.
- [58] Egy közlés értékelésként, következtetésként (véleményként) vagy tényállításként minősülését nem az határozza meg, hogy a közlőnek a bíróság szerint volt-e joga véleményt nyilvánítani vagy sem. A felperes maga is elismerte, hogy a közlések következtetésnek, véleménynek

minősülnek. Az ilyen jellegű, vizsgálati értékítéletet tartalmazó elemzésekre, vizsgálati megállapításokra pedig a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis.

- [59] Az elsőfokú bíróság döntése valójában a Szuvtv. szövegével kapcsolatban tesz olyan meg nem engedhető, és a jövőre nézve is kötelező erejű megállapításokat, amely alapján a Szuvtv.-ben az alperes számára előírt vizsgálat eredményét kógens módon jogellenes véleménynek minősíti. A vizsgálati értékelést, következtetést tényállításnak tekintve annak bizonyítása viszont eleve lehetetlen, tekintve, hogy valójában a vélemény fogalomkörébe tartozó kutatási következtetésről, értékelésről van szó, amit tényként bizonyítani nem lehetséges, legfeljebb a ténybeli alapok igazolására van mód.
- [60] Az elsőfokú bíróság téves módon értelmezte és alkalmazta a jelen perbeli esetre a Kúria Pfv.21.348/2018/7. számú határozatában a nemzeti konzultációval kapcsolatban tett megállapításokat. Az adott esetben egy olyan kommunikációs eszközről volt szó, amely nem kötelező jellegű feladat a kormányzat számára, a Nemzeti Konzultáció lefolytatására nem kötelező jogszabály.
- [61] Ezzel szemben az alperes az Alaptörvény R) cikk (4) bekezdése alapján létrehozott, és törvényben meghatározottak szerint működő, kifejezetten elemző, értékelő, javaslattevő és vizsgálati tevékenységet folytató autonóm államigazgatási szerv. Az alperes jelentése tényeken alapuló szakmai, elemző munka eredménye, szemben a kormányzat által megfogalmazott – esetleg politikai vagy egyéb véleménynek minősülő megfogalmazásokat tartalmazó – konzultációs kérdésekkel.
- [62] Az elsőfokú bíróság döntése valójában a Szuvtv. rendelkezéseinek alkalmazhatóságát zárja ki.
- [63] Az alperes értékelő megállapításai nem eshetnek a tényállításokra vonatkozóan kidolgozott bírósági gyakorlat által támasztott valóságbizonyítási kényszer alá. Amennyiben bírósági jogorvoslat tárgyát képezhetik, elegendő, ha felismerhető, hogy nem önkényes módon kiválasztott ténybeli alap áll mögöttük.
- [64] A közhatalmat gyakorló államigazgatási szervek feladat- és hatásköre szerinti feladatok ellátása során tett megállapításai legfeljebb azon kivételes esetben támadhatók személyiségi jogi perben, ha megfogalmazásukat tekintve gyalázkodó jellegűek vagy a tényektől teljességgel elrugaszzkodó megállapításokat tesznek.
- [65] Ezt az értelmezést támasztja alá a 2/2024. JEH határozatban rögzített bírósági gyakorlat is.
- [66] Az elsőfokú bíróság döntésével tévesen és jogellenes módon eltért a jogegységi határozatban foglaltaktól, az eltérést azonban nem indokolta meg egyértelműen és kellő módon. A jogegységi határozat indokolásának 37. bekezdése a bírói jogalkalmazás keretein túlmutatva kifejezetten ki is mondja, hogy ezek az elvek a közhatalmi jogviszonyban eljáró szervezetek megállapításaival kapcsolatosan felmerülő személyiségi jogi sérelemre hivatkozás eseteire is alkalmazandóak.
- [67] A felperes által sérelmezett közlések, illetve az alperes magatartása többlettényállási elem hiányában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) és (3) bekezdése alapján nem sértenek személyiségi jogot.
- [68] Az alperes által kiadott jelentések és értékelések nem tekinthetők „belső felhasználásra” készült anyagnak vagy „hatósági minősítésnek”, hanem közérdekű álláspontnak, amely társadalmi szinten vitaképes. A jelen ügy egy szélesebb társadalmi és politikai kontextus része, amelyben a magyar szuverenitás kérdése az elmúlt évek egyik legfontosabb közéleti témájává vált.

- [69] A kifogásolt közlések megalapozott ténybeli alapokon nyugvó, a jogszerű vélemény fogalmi körébe tartozó vizsgálati következtetéseknek, értékeléseknek minősülnek, amelyeket az alperes a jelentésben rögzített, majd a Facebook-videóban foglalt össze a kor felgyorsult tömegkommunikációjának megfelelő rövid és közérthető formában.
- [70] A közlések tényállításként minősülésük esetén is jogszerűek.
- [71] Az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el azzal, hogy az okirati bizonyítékait nem vizsgálta és nem értékelte érdemben, hanem azt állapította meg, hogy az alperes a tényállításait meg sem kísérelte bizonyítani, illetve nem bizonyította; a megvizsgált bizonyítékokat pedig jogszabálysértő módon nem fogadta el kellő bizonyítékként.
- [72] Az alperes a feladat- és hatáskörében eljárva, társadalomtudományos vizsgálat keretében tényekből vont le a következtetéseit, tényekre alapozta a megállapításait. A közlések tényállításnak minősítése esetén is akkor járt volna el jogszerűen az elsőfokú bíróság, ha azok ténybeli alapjainak a bizonyítását követeli meg, nem pedig az ebben az esetben eleve lehetetlen ténybizonyítást.
- [73] A személyiségi jogsértés Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti konjunktív feltételei egyik közlés esetében sem állnak fenn egyidejűleg.
- [74] Objektív mérce szerint nem sértő az első, második és hatodik közlés tekintetében az a vizsgálati megállapítás, hogy (a felperes) „tevékenysége hírszerzés (...) és dezinformáció” (...) illetve, hogy „hírszerzési és dezinformációs tevékenysége súlyosan sérti Magyarország szuverenitását”.
- [75] Az elsőfokú bíróság tévesen – a felperes álláspontjának megfelelően – a Magyar Értelmező Kéziszótár meghatározásával egyezően határozta meg a dezinformáció fogalmát, és jogsértő módon figyelmen kívül hagyta, hogy a „dezinformáció” kifejezést maga a Szuvtv. használja, és létezik annak egy jogi definíciója is, melyet az Európai Unió jogi aktusa – az Európai Bizottság COM(2020) 790 final közleményének 4. pontja – határoz meg.
- [76] Abból viszont, hogy egy hatályos magyar törvény jogi fogalomként használja ezeket a kifejezéseket, sőt az alperes számára feladatként elő is írja az ilyen tárgyú vizsgálatokat, egyértelműen következik, hogy a törvény alapján létrehozott szervezet ezen megállapításai és a kifejezés használata nem sérthetnek személyiségi jogot.
- [77] Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a felperes tevékenységének „hírszerző” tevékenységként való minősítése alkalmas a jóhírnév megsértésére; a kifejezést tévesen értelmezte az átlagos olvasó szempontjából.
- [78] A jelentés részletesen bemutatja azt a kapcsolati hálót, amelyen keresztül a felperes a hálózathoz (amerikai kormányzati háttérű befolyásszerző struktúra) kötődik, illetve bemutatja e hálózat irányítóinak és működtetőinek tevékenységét, szándékát és céljait, amelyből az elemző munka a következtetéseit megállapította. A nyílt forráskódú információszerzés, hírszerzés a mai világban már nem számít negatív tartalmú, sértő kifejezésnek.
- [79] Ezt a fajta tevékenységet végzik oknyomozó újságírók, ügynökségek, államok, fejtámadás cégck. Bűncselekmény, törvénytelenység elkövetésével az alperes a felperest nem vádolta.
- [80] Az alperestől nem várható el, hogy a jogszabályoknak egyébként megfelelő módon megalkotott jelentésében foglaltak közlésekor külön jelezze, hogy a státútum-törvénye szerinti fogalmak jelentéstartalma eltér a hétköznapi olvasó fogalmaitól. Joga van rövid, és a modern tömegkommunikációnak megfelelő (akár video-közlés) formában tájékoztatást adni a megállapításairól.
- [81] Az elsőfokú bíróság ezen közlések vizsgálatakor nem értékelte, és érdemi magyarázat nélkül

rekesztette ki a csatolt bizonyítékokat (A/4. sz. melléklet 1.1.-1.1.10., 1.2.2. - 1.2.3. pontjaiban foglalt bizonyítékok, az A/5. számú melléklet 1.3.-1.4. pontjaiban foglaltak, valamint az A/6., A/7., A/8., A/9., A/10. számú mellékletek), valamint dr. Sári Miklós tanúvallomását. A tárgyaláson megtekintett videofelvétel is alátámasztotta a dezinformációra vonatkozó közlés megalapozottságát, azonban az elsőfokú bíróság ezt a bizonyítékot az ítéletében nem is értékelte.

- [82] Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy sértőnek minősül az a közlés, hogy a felperes dezinformációs kampánya ürügyet teremtett Brüsszelnek, hogy uniós pénzek visszatartásával zsarolja Magyarországot.
- [83] Az alperes a jelentésében részletesen bemutatta, hogy a felperes tevékenysége hogyan járult hozzá a Magyarországot érintő uniós eljárásokhoz, a neki járó források folyósításának felfüggesztéséhez. A közlés tehát megalapozott.
- [84] A tények alátámasztására e körben csatolt okirati bizonyítékokat (A/11. számú melléklet 3.1.-3.8. pontjai) az elsőfokú bíróság érdemi magyarázat nélkül, megalapozatlanul nem fogadta el, és e vonatkozásban sem értékelte dr. Sári Miklós tanúvallomását.
- [85] Az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy „a felperes (...) semmilyen dezinformációs tevékenységet, így kampányt sem folytat, ezért sem »Brüsszelnek«, sem senki másnak nem szolgálhat ürügyül semmilyen zsaroláshoz” idegen egy bírósági ítélet tartalmától, jogsértő, hiszen a bíróság nem jogosult a hivatal jelentésének kijavítására, módosítására.
- [86] A felperes „titkolózik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit” közlés nem sértő, nem érinti ugyanis a felperes személyiségének lényegét, ami köztudomású tényként fogadható el. E körben nem a felperes szubjektív érzékenysége az irányadó, hanem a társadalmi közfelfogás.
- [87] A tények alátámasztására csatolt okirati bizonyítékokat (A/4. számú melléklet 3.2. - 3.2.11. pontjai) az elsőfokú bíróság megalapozatlanul nem fogadta el, és e körben sem értékelte dr. Sári Miklós tanúvallomását.
- [88] Nem sértő az a közlés sem, miszerint a felperes „(...) finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják”. A társadalmi közfelfogás nem egységes a civil vagy nonprofit szervezetek külföldi eredetű finanszírozásának megítélése tekintetében. A felperes nem a külföldi támogatások létét, vagy annak alperes általi említését, hanem az arányok megjelölését kifogásolta, egy téves adatközlés ugyanakkor önmagában nem sértő.
- [89] A tények alátámasztására csatolt okirati bizonyítékokat (A/4. számú melléklet 4.1. - 4.3.6., pontjai, valamint a A/12. és az A/13. számú mellékletek), a felperes elmúlt négy évre vonatkozó beszámolóit, közhasznúsági jelentéseit az elsőfokú bíróság nem értékelte.
- [90] Nem sért jóhírnevet a „szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre” közlés sem.
- [91] Amíg a vizsgálatra feljogosított szervezet nem lép ki a feladat- és hatásköréből, úgy jogszerűen fogalmazhat meg mulasztásra, hibára, visszaélésre vonatkozó megállapításokat, hiszen a feladata éppen az, hogy ezirányú elemzést folytasson, majd megállapításait közölje. A társadalmi közfelfogás nem tekinti jóhírnevet sértőnek, ha egy jogi személyről az arra feljogosított vizsgáló szervezet akár visszaélésre, vagy hibázásra utaló megállapítást tesz.
- [92] A tények alátámasztására csatolt okirati bizonyítékokat (A/14. számú melléklet 2.10. - 2.11. pontjai, A/4. számú melléklet 3.3. - 3.3.6. pontjai, A/4. számú melléklet 4.1.-2.3.2., pontjai foglaltakat, valamint az A/15., A/16. számú mellékletek) az elsőfokú bíróság megalapozatlanul

- nem fogadta el, figyelmen kívül hagyta dr. Sári Miklós tanúvallomását és a tárgyaláson általa átadott, s a tárgyalási jegyzőkönyvhöz 17/T/1. számon csatolt okirati bizonyítékot is.
- [93] Az elsőfokú bíróság az anyagi jogot sértő módon adott helyt a felróhatóságtól független szankciók alkalmazására és a sérelemdíjra irányuló kereseti kérelmeknek is.
- [94] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.
- [95] Érvélese szerint míg a felperest a konkrét, a per tárgya szerinti személyiségi jogi jogviszonyban (is) megilletik az alapvető jogok – így az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint elismert jóhírnévhez való jog – addig az alperes államigazgatási szervként alapjogsérelmet nem állíthat: a véleménynyilvánítás szabadsága nem illeti meg.
- [96] Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a 20/2024. (XI. 28.) AB határozatban foglaltakat.
- [97] Az alperes a felperes részére a róla készült jelentést, a Szuvtv. 6. § (8) bekezdésébe ütköző módon, nem küldte meg annak közzététele előtt. Az alperes nem hivatkozhat arra, hogy jogszabály szerinti kötelezettségének éppen azért nem tudott eleget tenni, mert a vizsgálata alá vont jogalany magatartása a feladatköre ellátása során befolyásolta.
- [98] A felperes a 20/2024. (XI. 28.) AB határozat legszűkebb értelmezése szerint is indíthatott volna személyiségi jogi pert az alperessel szemben a jelentésben foglalt közlések miatt. Az alperes hatásköri kifogása azonban azért is alaptalan, mert a felperes nem a jelentést, hanem az alperes Facebook-vidcóját tette a per tárgyává.
- [99] Az alperest semmi nem kötelezte a kifogásolt közlések közzétételére, azok nem következnek a jogszabályok tartalmából, és a vizsgálati jelentésben leírtak sem következnek abból.
- [100] A harmadlagos fellebbezési kérelem érdemi elbírálásra alkalmatlan, az alperes ugyanis egyidejűleg indítványozza az ítélet hatályon kívül helyezését és az ügy érdemében való határozathozatalt. Ez olyan ellentmondás, amely következtében a fellebbezés nem felel meg a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjában támasztott követelményeknek.
- [101] Az alperes nem állít olyan eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemére kihatott. Ennek hiányában pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének sincs helye (BH2025. 100.).
- [102] Az alperes közhatalmi szerv, viszont nem került közhatalmi jogviszonyba a felperessel amiatt, mert egy Facebook-videóban valótlanságokat állított róla.
- [103] Az adott esetben nincs olyan alapjogi mérlegelésnek sem helye, amely összeméne az alperes véleménynyilvánításhoz való jogát a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogával. Alapjogi kollízió hiányában a felperes jóhírnév védelméhez fűződő alapvető joga korlátozásának nincs alkotmányos indoka. Az alperest kommunikációja során a Kúria Pfv.21.348/2018/7. számú ítéletében rögzítettek szerint a valóságnak megfelelő tájékoztatás és az alapvető jogok védelme alatt álló személyiségi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége terhelte, aminek nem tett eleget.
- [104] Az alperes közlései a bizonyíthatósági teszt alapján is tényállításnak minősülnek.
- [105] Az alperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok még a politikai vita véleményszabadságában védett résztvevői, így közszereplő politikusok egymásról megfogalmazott közlései vékony ténybeli alapjának alátámasztására sem volnának alkalmasak. Az alperes autonóm államigazgatási szervként, hivatalos kommunikációja során tette közzé a sérelmes tényállításokat: az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy a megállapításai való voltak kellett bizonyítani.
- [106] A hírszerzés a Btk. 261. § szerinti kémkedés büntettének elkövetési magatartása, ettől eltérő

köznyelvi jelentése nincs.

- [107] A bűncselekmény elkövetésének állítása tényállításnak minősül, a joggyakorlat egységes abban is, hogy a bűncselekménnyel vádolás vagy azzal valakinek az összefüggésbe hozása a jóhírnév sérelmét jelenti.
- [108] A dezinformáció a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint tudatos hírhamisítás, a közvélemény szándékos félrevezetése. Az alperes által hivatkozott bizottsági közlemény nem minősül jogi aktusnak, a dezinformáció azonban annak értelmezésében megcgyezik az értelmező szótárak meghatározásával: a dezinformáció hamis vagy félrevezető tartalom.
- [109] A felperes semmiféle hírszerzési, illetve dezinformációs tevékenységet nem folytat, illetet az alperes nem is bizonyított, így e tevékenysége Magyarország szuverenitását sem sértheti.
- [110] A felperesnek tulajdonított dezinformációs kampány a dezinformációnál súlyosabb – és többlettartalommal rendelkező – valótlan állítás. Azt közvetíti, hogy a felperes nem pusztán híreket hamisít, hanem ezt rendszerszinten, dömpingjelleggel, felépítetten, kampányszerűen teszi. Az alperes ezen állítás valóságát sem bizonyította.
- [111] A „titkolózik. Nem hajlandó nyilvánosságra hozni a Sargentini-jelentéshez biztosított részjelentéseit (...)” közléssel az alperes egy olyan dokumentum közhatalmi szerv előli eltitkolását róta fel felperesnek, amely dokumentumot soha nem kért tőle, és az nem is létezik. Az alperes nem ajánlott fel okirati bizonyítást.
- [112] A „(...) finanszírozása döntően külföldi eredetű. A legtöbb pénzt az Európai Bizottság mellett idegen államok és Soros György pénzosztó körei biztosítják” közlés tényállításként minősülését az alperes sem vitatta, a felperes pedig két peres eljárásban hozott jogerős ítélettel is rámutatott annak valótlanására.
- [113] A „(...) szisztematikusan visszaél a közérdekű adatokkal. Eddig több mint 9000 magyar dokumentumot töltött föl amerikai szerverekre” közlés bizonyítatlan tényállítás.
- [114] Az elsőfokú bíróság helytállóan követte a kúriai gyakorlatot, az alperes bizonyítékait pedig vizsgálat alá vonta.
- [115] A 2/2024. JEH számú jogegységi határozat a jogorvoslattal támadható és sikeresen támadott nem jogerős bírósági ítéleti tartalommal kapcsolatos, így valójában az elbírált alap jogvita személyiségi jogi eszközzel történő párhuzamos megnyitására irányuló perekről szól. Ezek esetében a perindítási jog szűkítését az teszi indokolttá, hogy a vélt jogsértést maga a bírósági eljárás okozta, de azt a rendes jogorvoslati eszközökkel meg is szüntette. Az elsőfokú bíróság mindezt helytállóan értékelte {az elsőfokú ítélet 470-483. bekezdései}.
- [116] A Kúria nem általánossá akarta tenni az ügyben megfogalmazott követelményt, hanem a nem jogerős bírósági ítélet tartalma miatt indított perekre vonatkozó megállapításokat tett, ami jelen per szempontjából indifferens. Az alperes ugyanis nem „ítéletalkotó tevékenységet” végzett, hanem Facebook-videóban állított valótlanságokat. Az alperes a saját értelmezése szerint sem hozott közigazgatási döntést még a jelentés közzétételével sem, a perbeli videó nyilvánosságra hozatala pedig nyilvánvalóan nem hozott létre a felek között közhatalmi jogviszonyt.
- [117] Az elsőfokú bíróság nem az alperes bizonyítékait hagyta figyelmen kívül, hanem az alkotmánybírósági és kúriai gyakorlat alapján az alperes véleménynyilvánítás szabadságához fűződő alapvető joga megalapozása érdekében kifejtett érveit általánosságban értékelte {elsőfokú ítélet, 503-524. bekezdései}.
- [118] Az alperes visszautal korábbi beadványai tartalmára, amely azonban fellebbezésének nem része, a másodfokú eljárás ugyanis nem az elsőfokú eljárás megismétlése: a másodfokú bíróságnak – a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerinti tartalommal – az alperes fellebbezését

és nem az ellenkérelmét kell elbírálnia.

- [119] A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mennyiségű érvrendszer bemutatása, az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]}.
- [120] Az alperes olyan tényállításról állítja, hogy „[a] kifogásolt közlések közül az elsőfokú bíróság által megkövetelt objektív módon talán egyedül a felperes külföldi támogatása lett volna igazolható”, amely valótlanágát két perben is jogerősen kimondták. A felperes a 2023-at megelőző időszakra vonatkozóan lényegileg azonos, többségi külföldi támogatásával kapcsolatos valótlan állításokat érintő ítéletekre az elsőfokú eljárásban már hivatkozott, és azokat csatolta (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.235/2023/5., Fővárosi Törvényszék P.20.442/2023/9., Kúria Pfv.20.915/2023/6., illetve Fővárosi Törvényszék P.20.443/2023/8., Fővárosi Ítéltábla Pf.20.327/2023/6.).
- [121] Az alperesnek a fellebbezés III.3. pontja alatt megismételt, az elsőfokú eljárás során már kifejtett érveit és bizonyítékait az elsőfokú bíróság hiánytalanul és okszerűen értékelte. Ennek során a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott iratellenes, logikátlan, illetve nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésre, ahogy indokolási kötelezettségének is eleget tett, logikusan, jogilag is követhetően kifejtette a döntését megalapozó jogi érveket {a Kúria Pfv.21.176/2024/5/2. számú határozata, Indokolás [57] - [58] bekezdés}.
- [122] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében részletesen kifejtette az álláspontját a kért felrőhatóságtól független szankciók és a sérelemdíj alkalmazandósága és ez utóbbi összszerszerűségének indokoltsága körében is.
- [123] A fellebbezés alapos.
- [124] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelemben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltak alapján, azok keretei között gyakorolta [Pp. 370. § (1) bekezdés]. A fellebbezés elbírálására a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson került sor. Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a felülbírálat teljes terjedelmében érintette.
- [125] A Fővárosi Ítéltáblának az elsődleges fellebbezési kérelemben foglaltakra tekintettel elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy helye van-e az eljárás Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja alapján való megszüntetésének, vagyis alapos-e az alperes azon érvelése, hogy a keresetek elbírálására a polgári per bírósága nem rendelkezik hatáskörrel.
- [126] A felek eltérő álláspontja abban ragadható meg, hogy a 20/2024. (XI. 28.) AB határozat indokolása 83. bekezdésének jogértelmezése a személyiségi jogi per indításának lehetőségét általánossá teszi-e a vizsgált szervezet számára az alperes által vonatkozásában készített jelentés tekintetében, vagy az kizárólag arra az esetre korlátozódik, ha az alperes elmulasztja a vizsgált szervezet által előterjesztett észrevételek mellőzésének megindokolását.
- [127] Az Alkotmánybíróság a határozatában elsőként az alperesnek az alkotmányos jogrendben elfoglalt helyét és szerepét vizsgálta, valamint azt, hogy azonosítható-e olyan, az Alaptörvényből fakadó legitim jogalkotói cél, amely az alperes tevékenységét megalapozza.
- [128] Ennek körében megállapította, hogy a Szvv. 1. § (1) bekezdése szerint a Hivatal az alkotmányos önazonosság védelme érdekében az Alaptörvény R) cikk (4) bekezdése alapján létrehozott, elemző, értékelő, javaslattevő és vizsgálati tevékenységet folytató autonóm államigazgatási szerv.

- [129] A „Hivatal elsősorban Magyarország szuverenitásával, a szuverenitás védelmével kapcsolatos feladatokat lát el, amely lehet tudományos, elemző vagy vizsgálati tevékenység. E körben beazonosíthatóan kiemelt védelmet élvez a választások be folyásmentességének biztosítása, valamint a dezinformációs tevékenységek elleni fellépés” {20/2024. (XI. 28.) AB határozat indokolása 39. bekezdés}.
- [130] Az Alkotmánybíróság tisztázta a szuverenitás és az önazonosság fogalmait, majd az alperes jogállását, vizsgálati tevékenységével összefüggő feladatait, a vizsgálati eljárására vonatkozó rendelkezéseket és különösen a vizsgálati eljárással összefüggő jogkövetkezményeket áttekintve arra a következtetésre jutott, hogy „a Hivatal olyan független, autonóm államigazgatási szerv, amelyet sem a Szuvtv., sem más jogszabály az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 9. §-a szerinti hatósági jogkör gyakorlására nem jogosít fel, ezért az az Ákr. fogalomrendszerében hatóságnak nem minősül, és nem folytat közigazgatási jogi értelemben vett hatósági ellenőrzést sem” {20/2024. (XI. 28.) AB határozat [79] bekezdés}.
- [131] Az Alkotmánybíróság a hatósági jogkör megállapíthatóságát illetően a korábbi, más állami szerv tevékenysége vizsgálatánál a határozataiban kialakított szempontoknak tulajdonított jelentőséget {vö. 32/2019. (XI. 15.) AB határozat, Indokolás [52]; 3304/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [50]}.
- [132] A határozat 83. bekezdésében azt hangsúlyozta, hogy „a Szuvtv. korábban már idézett 6. § (8) bekezdése alapján a Hivatal jelentésének nyilvánosságra hozatalát megelőzően a törvény lehetőséget biztosít a vizsgálat alá vont szervezet és a Hivatal közti, esetlegesen eltérő álláspontok ismertetésére. A Szuvtv. alapján ugyanis a Hivatal megküldi a vizsgálati megállapításait azon szervezetek részére, amelyek tevékenysége a lefolytatott vizsgálat alapján megalapozza, hogy a szervezet szerepeljen a Hivatal nyilvános jelentésében. A vizsgált szervezet a Hivatal megállapításaira észrevételt tehet, a Hivatal pedig az észrevételre határidőben, írásban köteles válaszolni. A Hivatal továbbá köteles megindokolni, hogy a figyelembe nem vett észrevételeket miért nem fogadta el. Ennek esetleges elmulasztása esetén – feltéve, hogy a személyiségi jog védelme tekintetében kereshetőségének egyéb feltételei is fennállnak – a vizsgált szervezet, jó hírnevének védelme érdekében, bírósághoz fordulhat”.
- [133] A Fővárosi Ítéltábla szerint az Alkotmánybíróság idézett jogértelmezése az adott esetben nem dönti el, hogy áll-e fenn az eljárás megszüntetését eredményező perakadály. Az Alkotmánybíróság határozata a tekintetben egyértelmű, hogy az észrevételezésre való megküldés, illetve az észrevétel figyelmen kívül hagyásának megindokolására vonatkozó kötelezettség elmaradása esetén a vizsgált szervezet a jóhírneve védelme érdekében bírósághoz fordulhat.
- [134] A jelen perben nem vitatott tényként kell figyelembe venni, hogy az alperes a felperes vonatkozásában egyedi vizsgálatot indított, amelyről értesítette a felperest és hozzá kérdéseket intézett. A felperes mind az érdemi válaszadást, mind az együttműködést megtagadta. Az alperes a vizsgálati megállapításait tartalmazó jelentést nem küldte meg észrevételre a felperes részére a jelentés közzétételét megelőzően, a felperes így értelemszerűen nem is tett észrevételt arra.
- [135] A Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja az eljárás hivatalból történő megszüntetésének azt az esetkörét tartalmazza, amikor a bíróság a kereset közlése után észleli, hogy a per más ügyben eljáró bíróság hatáskörébe vagy kizárólagos illetékességébe tartozik, vagy a per a Kp. hatálya alá tartozik. Ekkor a Pp. 174. §-ának áttételre vonatkozó szabálya közvetlenül már nem alkalmazható, hanem a bíróságnak az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja alapján meg kell szüntetnie és ezzel egyidejűleg a Pp. 240. § (3) bekezdésének megfelelően a keresetlevél áttételére vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával az ügy iratainak áttételéről kell

rendelkezni.

- [136] A Szuvtv. 8. § (2) bekezdése szerint a Hivatal vizsgálati eljárása nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, ezen tevékenységével kapcsolatban közigazgatási pernek nincs helye.
- [137] A felperes nem közigazgatási pert indított, hanem a személyiségi jogai védelme érdekében kezdeményezett eljárást. Ez a per a polgári bíróság hatáskörébe tartozik, a Pp. 240. § (1) bekezdés e) pontja szerinti hivatalból történő megszüntetés tehát fel sem merülhet.
- [138] Az a jogkérdés, hogy az érvényesített jog a felperest megilleti-e, az ügy érdemére tartozik, abban a bíróságnak ítélettel kell állást foglalnia, az igény alaptalansága esetén a keresetet el kell utasítania. A keresetösségi jog (aktív perbeli legitimáció) anyagi jogi kérdés, a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, azaz azt fejezi ki, hogy a felperest megilleti-e, és éppen a felperest illeti-e meg a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben (a Kúria Pfv.20427/2020/4. számú határozata).
- [139] Az alperes által hivatkozott 2/2024. JHE jogértelmezésének lényege nem az, hogy személyiségi jogi perben nem érvényesíthető a másodfokú bíróság által megváltoztatott elsőfokú döntés (illetve bármely jogorvoslati eljárásban hozott döntéssel megváltoztatott határozat) miatt felróhatóságtól független szankciók és sérelmdíj alkalmazása iránti igény, erre vonatkozóan per nem is indítható. A jogértelmezés arra vonatkozik, hogy önmagában egy eltérő tartalmú döntés meghozatala nem feleltethető meg a személyiségi jogsértés megvalósulásának; többlettényállási elem hiányában a kereset alaptalan, azt el kell utasítani.
- [140] Az előbbieik alapján ezért az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy az eljárás megszüntetésének az alperes által előadottak alapján nincs helye.
- [141] Az ügy érdemében való döntés meghozatalánál alapvető jelentősége van az alperes státuszának, az alkotmányos rendben elfoglalt helyének és szerepének, a Szuvtv. által reá ruházott feladatoknak, jogköröknek, annak továbbá, hogy a felperes keresetével ténylegesen a vonatkozásában lefolytatott vizsgálatot lezáró jelentés megállapításait vitatja-e, a Facebookon közzétett, sérelmezett videó ettől a jelentéstől elszakad-e, annak tartalma önállóan vizsgálendő-e.
- [142] Ehhez képest az elsőfokú ítélet érdemben nem bírálható felül.
- [143] Az alperes fellebbezésében azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a jogvita elbírálása szempontjából jelentős, általa hivatkozott tényeket, bizonyítékokat nem vette figyelembe, a megállapított tényállásból pedig téves ténybeli és jogi következtetéseket vont le.
- [144] Ennek megítélésénél az ítéletábra abból indult ki, hogy minden érdemi tárgyalás eredményeként hozott ítélettel szemben alapvető törvényi követelmény, hogy a döntésnek bizonyított tényeken kell alapulnia. Az érdemi határozatnak meg kell felelnie továbbá a Pp. 346. §-ában foglalt, az ítélet tartalmára vonatkozó követelményeknek.
- [145] A Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. Ez utóbbiban kell szerepeltetni az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától

(a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

- [146] A másodfokú bíróság a fellebbezési kérelemben megjelölt jogszabálysértéssel kapcsolatos érdemi felülbírálatot akkor tudja elvégezni, ha a jogerős ítélet tartalmazza azokat a bizonyítékokon alapuló tényeket, amelyek az alkalmazandó jog helyes értelmezéséhez megállapítandók, azaz a jogvita elbírálásához elengedhetetlenek (relevánsak).
- [147] A bíróságnak a bizonyítási eljárás eredményeként, a Pp. 279. §-a szerinti mérlegeléssel megállapított tényállást az adott ügy eldöntéséhez szükséges mértékben kell az ítéletben megjelenítenie. A szükséges mérték a releváns tények megállapítását jelenti.
- [148] Az indokolásban a szükséges mértékben ismertetni kell a per tárgyára vonatkozó kérelmeket (kereseti kérelem, ellenkérelem), a felek ezzel kapcsolatos nyilatkozatait és annak alapjait, melyekre a bíróságnak az indokolásban reflektálnia kell. A nyilatkozatok, kérelmek rendszertelen, értelmezést nehezítő, szó szerinti ismertetése, a válasziratok keresetben, illetve ellenkérelemben már ismertetett releváns ténybeli és jogi okfejtéseinek összefoglalás nélküli megisméltése nem felel meg az indokolási kötelezettség teljesítésének.
- [149] Az sem elégíti ki a törvényi követelményeket, hogy a bíróság az egyes közlések értékelésekor a felek vagy az egyik fél által előadott jogi érvelést megismélti, majd ennek alapján – a hivatkozott bizonyítékok mibenlétének megjelölése és konkrét értékelés nélkül – megállapítja, hogy az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.
- [150] A felperes helyesen érvelt azzal, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mennyiségű érvrendszer bemutatása, az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]}.
- [151] Az adott esetben azonban nem erről van szó; az elsőfokú ítélet az indokolással kapcsolatban idézett, alapvető törvényi követelményeknek nem felel meg. Az elbírálandó jogkérdésekhez mérten szokatlanul terjedelmes indokolásnak nincs valódi meggyőző ereje. Az indokolás zömét a felek nyilatkozatainak szó szerinti átemelése, majd azok bíróság általi, saját jogértelmezésként való megisméltése teszi ki.
- [152] Az elsőfokú bíróság indokolásában több mint 50 oldalon keresztül mindenféle rendszerezés, logikai rendbe szervezés, adott esetben nyelvi egyeztetés nélkül bemásolva szerepelnek a felek tény- és jogkérdésekben előadott nyilatkozatai. Azokban nem különülnek el a bíróság által lényegesnek tartott, illetve a döntés szempontjából irreleváns érvek, a felek álláspontjának összefoglalása hiányzik. A jogi indokolásban néhol tényállási elemek szerepelnek (pl. 539. bekezdés), és ennek jelentőségét az elsőfokú bíróság nem tisztázta.
- [153] Az indokolás az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi állásponthez és az alkalmazott jogszabályi rendelkezésekhez képest szükségtelenül terjedelmesen tartalmaz jogszabály- és alkotmánybírói gyakorlat ismertetést. A rendesbírói gyakorlatot felidéző részekben pedig az ítélkezési gyakorlatot nem kizárólag az eredeti határozattartalommal jeleníti meg, hanem a felek saját jogi vagy politikai színezetű álláspontja szerint (pl. 119., 518. bekezdés).
- [154] A konkrét peradatok értékelésével kapcsolatos hiányosság fejeződött ki a felperesnek a másodfokú tárgyaláson való nyilatkozatában is: az iratismertetés kiegészítését kérte abban a körben, hogy a fellebbezésben az alperes milyen konkrét bizonyítékokat nevezett meg olyanként, amelyeket az elsőfokú bíróság nem vagy nem megfelelően értékelt.
- [155] A fellebbezés ezeket a bizonyítékokat az ellenkérelemben megjelölt számozás szerint hivatkozta meg, azok tehát azonosíthatóak voltak. Az elsőfokú bíróság azonban azon kívül, hogy az ítéletben e bizonyítékokat – a számozást követve – megjelölte, nem végezte el a

bizonyítékok értékelését. Az egyes közlések értékelésénél feltárhatatlan, hogy a bíróság azokhoz rendeltén konkrétan milyen okiratokat, egyéb bizonyítékokat vizsgált meg és azokat hogyan értékelt, adott esetben melyiket és miért nem fogadta el.

- [156] A rendelkezésre álló peradatok alapján a bizonyítékértékelésnek semmi akadályja nem volt.
- [157] A perbeli esetben a jogvita kereteit a felperes keresetei és az alperes ellenkérelme egyértelműen meghatározták. Ennek megfelelően elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy a felperes által megjelölt Facebook-videóban sérelmezett közlések függetlenek-e az alperes által a felperessel összefüggésben lefolytatott – Szuvtv. 3. § szerinti – vizsgálatától, illetve az annak alapján készült jelentés megállapításaitól.
- [158] Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a Facebook-videó az alperes hivatalos kommunikációjának tekintendő, amely a 2024. október 28-án kiadott vizsgálati jelentés apropóján és összefoglalójaként jelent meg, annak alapját és kontextusát a jelentés nyújtotta. Kinyilvánította, hogy a kifogásolt szövegrészek sértő jellegének vizsgálatánál az egész videót és annak kontextusát is vizsgálta. Hangsúlyozta, hogy a videó önmagában volt elérhető és értelmezhető, abban a jelentésre, annak tartalmára utalás nincs, a kereset a jelentésben foglaltakra nem is terjed ki.
- [159] Ennek alapján az elsőfokú bíróság azt hangsúlyozta, hogy az alperest nem az állítások ténybeli alapjának bizonyítása terhelte, hanem a megállapításai való voltát kellett bizonyítania. Ehhez képest mégis jelentőséget tulajdonított annak és vizsgálta is, hogy a jelentés, illetve az azt készítő tanú vallomása az állítások valóságának bizonyítására alkalmasak-e. Az eldöntendő jogkérdések ilyen meghatározása egyrészt a logika szabályaival is ellenkezik, másrészt a felek számára sem egyértelmű az általuk bizonyítandó tények tekintetében.
- [160] E körben az ítéletábra megállapítása szerint az alábbi szempontoknak van jelentősége.
- [161] A Szuvtv. 1. § (1) bekezdése szerint a Hivatal az alkotmányos önazonosság védelme érdekében az Alaptörvény *R) cikk* (4) bekezdése alapján létrehozott, elemző, értékelő, javaslattevő és vizsgálati tevékenységet folytató autonóm államigazgatási szerv. A Szuvtv. 2. §-a szerint a Hivatal elemző, értékelő és javaslattevő tevékenységet végez, illetve a Szuvtv. 3. §-a szerinti vizsgálati feladatokat is ellát.
- [162] A Hivatal elsősorban Magyarország szuverenitásával, a szuverenitás védelmével kapcsolatos feladatokat lát el, amely lehet tudományos, elemző vagy vizsgálati tevékenység. E körben beazonosíthatóan kiemelt védelmet élvez a választások befolyásmentességének biztosítása, valamint a dezinformációs tevékenységek elleni fellépés {20/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [39] bekezdés}.
- [163] A Hivatal nem léphet túl a törvényben rögzített feladatkörén, szigorúan csak az ott meghatározott keretek között (szuverenitásvédelem) és módon (kutatás, javaslattevő, jelentéstétel, kockázatelemzés, feltérképezés és vizsgálat) végezheti tevékenységét {20/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [60] bekezdés}.
- [164] Az adott esetben az alperes a Szuvtv. 3. § c) pontja alapján a 6. § (1) bekezdése szerinti egyedi vizsgálatot végzett a felperes vonatkozásában, a vizsgálat megindításáról a felperest értesítette is, hozzá kérdéseket intézett.
- [165] A felperes arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem folytat a választói akarat befolyásolására irányuló tevékenységet, az alperesnek nincs hatásköre a vizsgálatára, válaszadási kötelezettsége sem áll fenn.
- [166] Az alperes ezután a vizsgálatot a Szuvtv. szabályai szerint, de a felperes közreműködése nélkül folytatta le, azt „az Átlátszó tevékenységének hatása a magyar szuverenitásra” című vizsgálati

jelentésével zárta. Ennek tartalmát összefoglalva tette közzé a perben sérelmezett videót a Facebook-oldalán.

- [167] A sérelmezett kijelentések azonban a jelentés megállapításaitól elszakítva nem vizsgálhatóak; az elsőfokú bíróság ezzel ellenkező okfejtése téves anyagi jogértelmezési alapon áll.
- [168] Abból kell kiindulni, hogy az alperesnek ugyan nem kell közzé tennie a vizsgálat eredményét Facebookon, de a jogszabály erre vonatkozó tiltást sem tartalmaz. A felperes az alperes eljárását nem fogadta el, létjogosultságát kétségbe vonta, a vizsgálat során nem működött együtt, ez azonban nyilvánvalóan nem érinti az alperes eljárási jogosultságát. A hatályos jogszabály alapján egyedi vizsgálatot indíthatott, annak során tényeket tárhatott fel, ezek alapján megállapításokat tehetett és következtetéseket vonhatott le.
- [169] Önmagában az a tény, hogy az alperes a jelentést a nyilvánosságra hozatalát megelőzően nem küldte meg a felperesnek, illetve a vizsgálat megállapításait összefoglalóan a Facebook-oldalán is közzétette, a jelentés megállapításairól a felperes végső soron innen értesült, a közlések jóhírnevet sértő voltát nem alapozza meg.
- [170] Ezzel összhangban a felperes a jóhírnevsértést nem is arra alapította, hogy az alperes a Facebook-videót közzétette, hanem az abban megjelent, és a jelentésben is szereplő megállapítások valós voltát kifogásolta.
- [171] Az adott esetben a kifogásolt közléseket nem politikai vitában kifejtett véleményként kell értelmezni. Az alperes egy törvény által szabályozott eljárásban a Szuvtv. 3. § szerinti feladataival összefüggésben, a Szuvtv. 6. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően egyedi ügyet vizsgált, az általa lefolytatott eseti vizsgálat eredményét tette közzé a honlapján, amely tartalmazta a vizsgálatok során feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket. A Facebook-videó a vizsgálat megállapításait ismerteti összefoglalóan.
- [172] Az elsőfokú ítélet indokolásából kitűnően a bíróság nem tartotta alkalmazandónak azt a jogértelmezést, miszerint a személyiségi jogi per nem alkalmas más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére vagy véleményezésére (a Kúria Pfv.21568/2019/13., Pfv.21561/2019/6., Pfv.20102/2023/8. számú ítéletei). A jogértelmezési keretekkel kapcsolatban felhívott kúriai határozatból (Pfv.21348/2018/7.) pedig nem a Kúria jogértelmezését, hanem a másodfokú ítéletben szereplő jogértelmezést ismertető fordulatokat vette át.
- [173] Az alperestől az egyes közlések „tényleges valóságának” (helyesen: való voltának) bizonyítását várta el, majd kinyilvánította, hogy a valós ténybeli alapot egyik közlés tekintetében sem látta bizonyítottnak.
- [174] Az egyes közlések értékelésénél azonban az indokolási kötelezettségének csupán formálisan tett eleget. A felek közlésekkel kapcsolatos előadásának ismertetése nem pótolja a bizonyítékként hivatkozott dokumentumok, tanúvallomás, a tárgyaláson megtekintett videófelvétel konkrét, a felek számára is megismerhető értékelését, annak releváns, a peradatokhoz igazodó bemutatását, hogy az adott bizonyíték a kifogásolt állítások valóságának bizonyítására miért alkalmas vagy alkalmatlan.
- [175] Az ítélet indokolása ugyan tartalmazza, hogy a tényállást dr. Sári Péter (helyesen dr. Sári Miklós) tanúvallomása alapján állapította meg, az egyes közlésekhez fűzött indokolás azonban a tanú vallomásával kapcsolatos konkrét, az adott közlésre vonatkoztatható érvelést nem tartalmaz. A bizonyítékok formális, tartalmilag nem követhető, így érdemben nem is vizsgálható értékelése sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését.
- [176] Az elsőfokú bíróságnak az egyes közléseket és a felek által csekkhez fűzött – egyébként a felperes és az alperes által is részletesen kifejtett – érveket, az azokra vonatkozóan hivatkozott bizonyítékokat megvizsgálva kellett volna a döntését megindokolnia. Ez a kötelezettség az

elsőfokú bíróságot a jogvita kimenetelétől függetlenül terheli.

- [177] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból következően mindkét fél tekintetében terheli a bíróságot a döntés indokainak a szükséges részletességgel történő kifejtése, mert az indokolt döntés az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése által deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog része.
- [178] A 3147/2022. (X. 21.) AB határozat indokolásának [23] bekezdése szerint az előbbi jogból származó követelmény, hogy a bíróság a tényállás megállapítását követően összemérje a peresített igény és az alkalmazandó jog tartalmát, és az ügyben jogértelmezés útján indokolt döntést hozzon a véglegesség igényével, azaz hatékony bírói jogvédelmet nyújtson. A bírósághoz való fordulás jogának eleme a jogvita bíróság általi eldöntéséhez való jog is, méghozzá a véglegesség igényével, megfelelően indokolt bírósági döntéssel alátámasztottan.
- [179] Egyik fél sem zárható el a törvény által biztosított bizonyítástól, ez az alapjogi követelmény független a bíróság egyéb alapjogi megfontolásaitól.
- [180] Tekintettel arra, hogy az indokolás előbbi hiányosságai és egyéb hibái az érdemi felülbírálatot nem teszik lehetővé, az elsőfokú eljárást meg kell ismételni, a másodfokú bíróság által adott utasítások szerint. Az elsőfokú eljárás lényeges szabályának – az indokolási kötelezettségnek – megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem észszerű. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 381. § alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az érdemi szaktól kezdődő új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [181] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a fentieknek megfelelően a felperes által érvényesíteni kívánt jog, az annak alapjául szolgáló tények és azok bizonyítékai, valamint az alperes részletes érdemi ellenkérelme és az általa megjelölt bizonyítékok egybevetett értelmezésével kell a releváns tényeket megállapítani, az ezekkel kapcsolatos – esetlegesen szükséges és már indítványozott – bizonyítást lefolytatni.
- [182] A bizonyítékok értékelése alapján a Pp. 279. §-a szerinti mérlegeléssel megállapított tényállást az adott ügy eldöntéséhez szükséges mértékben kell rögzítenie. Az elsőfokú bíróságnak az érdemi döntését úgy kell meghoznia, hogy ítélete a Pp. 341. § (1) bekezdésében és 346. § (4) és (5) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően.
- [183] A másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésében a Pp. 386. § (3) bekezdése szerint a felmerült perköltség és a meg nem fizetett illeték (Pp. 81. §) összegét csak meghatározta, annak viselése, illetve megfizetése kérdésében egyebekben az elsőfokú bíróság dönt. A felek az ügyvédi munkadíj összegére vonatkozó igényüket vonták a perköltség körébe, annak meghatározására mindkét fél vonatkozásában az Ukr. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a költségjegyzékben felszámítottal egyező összegben került sor, az áfafizetési kötelezettség figyelembevételével.

Budapest, 2026. május 28.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Seu

